

යෝවෙල්ගේ පොත සහ ලාභදීසියානු සත්වෙහි දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාව - අංක දහඅට

Jeff Pippenger

2025-12-25

අංක දහඅටයි

අපි ආබ්‍රාම්ගේ ගිවිසුම පිළිබඳ සලකා බලමින් සිටිමු; තවමත් යෝයෙල්ගේ පොතේ ආරම්භක පදයන් සමඟ සෘජු සම්බන්ධයක් ඇති ආබ්‍රාම්ගේ අනාවැකියේ එම අංගය පිළිබඳ අපි අවධානය යොමු කර නැත. ආබ්‍රාම්ගේ අවුරුදු 400ක වහල්කම පිළිබඳ අනාවැකිය, පාවුල් සඳහන් කරන අවුරුදු 430 සමඟ එක්ව, දානියෙල් 12:11හි අවුරුදු 1290 සමඟ සමාන වන අනාවැකිමය ව්‍යුහය නිර්මාණය කරයි. එකොළොස්වන පදයේ අවුරුදු 1290ක අනාවැකිය, ආබ්‍රාම් සහ පාවුල්ගේ අවුරුදු 430ක රේඛාවේ ඔබ්බෙන් අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේදයයි. මෙම සත්‍යය, අන්තිම දවස්වල මුද්‍රාව ඉවත් කරනු ලබන දේවලින් එකක් වන අතර, එය ප්‍රඥාවන්තයන් සහ දූෂ්ටයන් වෙන් කරයි.

අවුරුදු 430ක ඔබ්බෙන් අනාවැකිය සමඟ සම්බන්ධ වූයේ "පරම්පරා හතරක්" යන සංකේතයයි; එය දෙවියන්වහන්සේගේ තෝරාගත් ජනතාව වහල්භාවයේ තබාගත් ජාතියට අදාළ පරීක්ෂණ කාලයක් හඳුන්වයි. මෝසෙස් සඳහා එය මිසරය වූ අතර, මෝසෙස්ගේ ගීතය ගයන එකලක්ෂ හතළිස් හතර දහස සඳහා, එය 1798 සිට ඉරිදා නීතිය දක්වා එක්සත් ජනපදයේ ඉතිහාසයයි. එළිදරව් පොතේ දහතුන්වන පරිච්ඡේදයේ "පොළොවේ මෘගයා" ලෙස නිරූපිත එක්සත් ජනපදය බැටළු පැටවෙකු ලෙස ආරම්භ වී, මකරයෙකු ලෙස කතා කරමින් අවසන් වෙයි. බැටළු පැටවාගේ සංකේතයක් වන යෝසෙප්, මිසරයේ සාපේක්ෂ සාමකාමී කාලය නියෝජනය කරයි; තව පාරාවෝවරයෙකු උදා වී වහල්භාවය ආරම්භ වන තුරු එසේය. එබැවින්, සිව්වන පරම්පරාවේ විනිශ්චය කරනු ලබන ජාතිය, මෝසෙස් සඳහා මිසරය වූ පරිදි, එක්සත් ජනපදය වේ. ඉතිරිවූවෝ ඉරිදා නීතියේදී විනිශ්චය කරනු ලැබෙති; එය හෙබ්‍රෙව්වරුන් සඳහා ඔවුන්ගේ දොරකඩ පිහිටි ලේයෙන් උච්චතමයට පත් වූ වසංගත මගින් පූර්ව සංකේතවත් කරනු ලැබූ අතර, ඉන්පසුව මිසර ජාතිය සඳහා රතු මුහුදේදීද එසේම විය. යෝසෙප් සහ මෝසෙස් යහපත් පාරාවෝවරයෙකුත් දූෂ්ට පාරාවෝවරයෙකුත් නියෝජනය කරති; එය එක්සත් ජනපදය සඳහා පළමුව බැටළු පැටවා, පසුව මකරයා යන අර්ථය දරයි.

සිව්වන පරම්පරාවේ විනිශ්චය පිළිබඳ අබ්‍රාම්ගේ අනාවැකිය තුළ, කරුණාවේ කාලය අවසන් වීම ප්‍රගතිශීලී වූ බවද අන්තර්ගතව තිබුණේය; මක්නිසාද, මෝසෙස් විසින් අබ්‍රාම්ගේ අනාවැකිය සම්පූර්ණ කළ අවස්ථාවේ, ඊජිප්තුව සඳහා කරුණාවේ කාලය අවසන් වූවා පමණක් නොව, ඊජිප්තුව ඔවුන්ගේ කරුණාවේ කාලයේ කුසලානය පුරවා අවසන් කළ පසු, අමෝරියයන්ටද ඔවුන්ගේ කරුණාවේ කාලයේ කුසලානය පුරවා ගැනීමට තවමත් කාලය ඉතිරිව තිබුණේය. ඊජිප්තුව සඳහා රතු මුහුද, එක්සත් ජනපදය සඳහා ඉරිදා නීතිය විය; එවිට අමෝරියයන් විසින් නිරූපිත, ඊජිප්තුවේ කරුණාවේ කාලය අවසන් වීමෙන් පසු වූ අවස්ථාව මෙන්, "භූගෝලයේ අනෙකුත් සෑම රටක්ම" එක්සත් ජනපදයේ "උදාහරණය අනුගමනය කරනු ඇත."

ආමොරියෝවරුන් අබ්‍රාම්ගේ ගිවිසුම තුළ මිසර නදියෙන් බැබිලෝනියේ නදිය දක්වා ලෝකය හඳුන්වා දෙන ගෝත්‍ර දහයෙන් එකක් වන අතර, එබැවින් ආමොරියෝවරුන් එක්සත් ජනපදයේ ඉරිදා නීතියෙන් පසු ජාතීන් වශයෙන් තම තමන්ගේ පෞද්ගලික පරීක්ෂණ කාලය අවසන් කරන ලෝකයේ ජාතීන් නියෝජනය කරති.

ආමොරියෝවරුන් විනිශ්චය ලෝකය මත අවසන් වීමේ බයිබලීය සංකේතය වන අතර, එය තුන්වන හා හතරවන පරම්පරාවේදී සිදු වේ. රතු මුහුද එක්සත් ජනපදය සඳහා පරීක්ෂණ කාලය අවසන් වීමේ සංකේතය වන අතර, ආමොරියෝවරුන් මනුෂ්‍ය පරීක්ෂණ කාලය සම්පූර්ණයෙන් අවසන් වන තුරු ජාතීන් අනුක්‍රමිකව තම පරීක්ෂණ කාලය වසා දමන බව නියෝජනය කරති. එබැවින්, ආමොරියෝවරුන් රතු මුහුද අසල ඇති ඉරිදා නීති අර්බුදයේ කාලපරිච්ඡේදයේ සිට දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට මුදාගැනීමේ මාර්ගය විවෘත කරනු ලබන නැගෙනහිර සුළඟේ මුදාගැනීම දක්වා වූ කාලයෙහි සංකේතයක් වෙති.

එහෙත් අබ්‍රාම්ගේ අනාවැකිය, එක්සත් ජනපදය මිසරය ලෙසත්, ලෝකය අමෝරියන් ලෙසත් ගෙන, සිව්වන පරම්පරාව පිළිබඳව පමණක් කථා නොකරයි; එය වඩාත් වැදගත් ලෙස රතු මුහුද තරණය කරන දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ පරම්පරාව "සිව්වන පරම්පරාවක්" ලෙස ස්ථාපිත කරයි. පියවර තුනකින් යුත් අබ්‍රාම්ගේ පළමු පියවරේ "පරම්පරා සතර" යන අවබෝධයෙන් අපට උද්ධාරණය කළ හැකි දේ, අප උද්ධාරණය කරගන්නා විට, අපි අබ්‍රහම්ගේ ගිවිසුමේ දෙවන හා තුන්වන පියවර සලකා බලමු. දෙවන පියවර දහහත්වන පරිච්ඡේදය වන අතර, තුන්වන පියවර නියත වශයෙන්ම—විසි දෙවන පරිච්ඡේදයයි.

දානියෙල් පොතේ දොළොස්වන අධ්‍යායයේදී, අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේද තුනක් හඳුනාගනු ලබන අතර, ඒ සියල්ල 1844 දී අවසන් වූ අනාවැකිමය කාලය නියෝජනය කරයි. එම කාල පරිච්ඡේද තුන අවසාන දවස්වලදී මුද්‍රා විවෘත කරනු ලබන අතර, එම තුනම අවසාන දවස්වලදී දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට සිදුවන දැනුමේ වැඩිවීම නියෝජනය කරයි. ලිනන් වස්ත්‍රධාරියා වන ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ, හත්වන පදයේදී එම අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේද තුනෙන් පළමුවැන්න ඉදිරිපත් කරයි; එසේ කිරීමෙන්, ඔහු ජලය මත නොව, පොළොව හා මුහුද මත සිටින එළිදරව් 10 හි දූතයා සමඟ තමන්ව සමාන කරගනියි.

මම මුහුද මතද භූමිය මතද සිටින බව දුටු දූතයා ස්වර්ගය දෙසට තම අත ඔසවා, සදාකාලයට ජීවත් වන, ස්වර්ගයද එහි තිබෙන දේවල්ද, භූමියද එහි තිබෙන දේවල්ද, මුහුදද එහි තිබෙන දේවල්ද මැවූ තැනැත්තාණන්ගේ නාමයෙන් දිවුරමින්, තව කාලය නොවන්නේයයි කීවේය. එළිදරව් 10:5, 6.

දොළොස්වන අධ්‍යායේ හත්වන පදයේ දී, හඬ වස්ත්‍ර ඇඳ සිටින මනුෂ්‍යයා ද සදාකාලයට ජීවමානව සිටින තැනැත් වහන්සේගේ නාමයෙන් දිවුරුම් දෙයි.

ඉන්පසු, ගඟේ ජලයට ඉහළින් සිටි සුදු ලිනන් වස්ත්‍රයෙන් අඳින ලද මනුෂ්‍යයා තම දකුණු අතත් වම් අතත් ස්වර්ගය දෙසට උස්කර, සදාකාලයට ජීවමාන වන තැනැත්තා විසින් දිවුරා, එය කාලයක්ද, කාල දෙකක්ද, අර්ධ කාලයක්ද වන බව මම ඇසුවෙමි; තවද ශුද්ධ ජනතාවගේ බලය විසිරවීම ඔහු සම්පූර්ණ කළ විට, මේ සියල්ල නිමවනු ඇත. දානියෙල් 12:7.

දේ වානු භාවයෙන් අපට දැනු මි දී ඇත් නේ දැනි යෙල් ගේ පොතෙහි ස් ථානගත
එම අනාවැකි රේ බාව එළි දරව් පොතෙහි ද නැවත ගෙන එන බවය; මි ලෙරයි ටි
අවබෝධය නම් , මේ වි ස් තර දෙක ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ පි ලි බද සමාන් තර ඡේ
බවය. එළි දරව් පොතෙහි කු ඩා පොත සහි ත දූ තයා ලෙස ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ 1
අනාවැකි කාලයේ යෙදී මේ අවසානය හදු න් වා දෙන අතර, දැනි යෙල් ගේ පොතෙහි
රෙදි ඇදි මනු ඡ්‍ය යා ලෙස ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ එක් සත් ජනපදයේ ඉරි දා නී
කල දැනි යෙල් ගේ අවසාන දර් ගනයේ සි යලු අද් හූ ත කරු ඡු අවසන් වන බව හ
දෙති . ඉරි දා නී නි යට පෙර යමි න් එහි දී සම් පූ ර් ඡුන් වයට පත් වන එම ශූ ද්
තු ල, දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ජනතාව 1260 යන සංකේ තයෙන් නි රු පි ත
කාල පරි ච් ඡේ දයක් පු රා වි සි ර් සි වි ය යු තු වූ හ. ඉරි දා නී නි යට පෙර වන එ
කාලය එළි දරව් 11 වන පරි ච් ඡේ දයේ මෝසෙස් සහ එළි යා ඡාතනය කරනු ලබන අතර
දි නතු නහමාරක් මාර් ගයේ මළවු න් ලෙස පවති න බව සදහන් කරමි න් ඉදි රි ප
ඇත; එය 1260ක සංකේ තයකි .

හත්වන පදයේදී, සුක්ෂම වස්ත්‍රධාරී මනුෂ්‍යයා හදුන්වා දෙන්නේ, ශුද්ධ ජනතාවගේ
බලය විසුරුවා හැරීම එහි දින තුනහමාර අවසානයට පැමිණි විට, අවසාන දිනවල
දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට පැමිණෙන “අදහන දේවල්” අවසන් වන්නේය යන්නයි.
අපි පසුගිය ලිපිය නිමා කළේ සකර්යා තෙවන පරිච්ඡේදය පිළිබඳ සිස්ටර් වයිට්ගේ
විවරණය සමඟය. එහි පළමු වාක්‍යයේ මෙසේ සදහන් විය: “යොෂුවා හා දූතයා පිළිබඳ
සකර්යාගේ දර්ශනය, ප්‍රායශ්චිත්තයේ මහත් දවසේ අවසාන දර්ශනවල
දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ අත්දැකීමට විශේෂ බලයෙන් අදාළ වේ.” එම
පරිච්ඡේදයේද, සහ එම පරිච්ඡේදය පිළිබඳ සිස්ටර් වයිට්ගේ ආනුභාවලත් විවරණයේද,
එක්ලක්ෂ හතළිස්හතර දහස “විස්මයට ලක් කරනු ලබන මනුෂ්‍යයෝ” වෙති. ඉරිදා
නීතිය මගින් සම්පූර්ණ කරනු ලබන දැනියෙල්ගේ අවසාන දර්ශනයේ “අදහන දේවල්”
යනු, දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව මුද්‍රා තැබීම සමඟ සම්බන්ධිත “අදහන දේවල්” ය.

දැනියෙල් පරිච්ඡේද දොළහ අවසාන දිනවල එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස මුද්‍රා කරන
ආලෝකය සපයයි. එම ආලෝකය, මිලරයිට් ඉතිහාසය තුළ සත්‍යය ලෙස සියල්ලම
හදුනාගෙන ස්ථාපිත කරනු ලැබූ අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේද තුනකින් නිරූපිත වේ.
එම කාල පරිච්ඡේද තුන වගන්ති තුනක ඉදිරිපත් කර ඇති අතර, සත්‍යයේ ව්‍යුහය
තබා ගන්නා ස්ථම්භ තුනකි. සත්‍යයේ ව්‍යුහය පියවර තුනක ක්‍රියාවලියකින් තබා ගනු
ලබයි. එම පියවර තුනක ක්‍රියාවලිය, වගන්ති නවයක (4-12) අංශය තුළ, අනාවැකිමය
කාලය ඉදිරිපත් කරන වගන්ති තුන මගින් නිරූපණය කෙරේ. එම අනාවැකිමය කාල
පරිච්ඡේද තුන, මූලික මිලරයිට් අවබෝධය මත පදනම්ව අසන්නා විට, මිලරයිට්
අවබෝධයට එකඟව නිර්වචනය කරන ලද සංකේතාත්මක කාල පරිච්ඡේද තුනක්
උපදවයි; එහෙත් ඒවා කාලය යන අංගය ප්‍රයෝග නොකරයි.

අනාගතවාණි ය මු දු ා තබනු ලැබී මේ ක්‍රි යාවලි ය—එවි ට නැවත මු දු ා වි වෘත කරනු
ලැබී මේ ක්‍රි යාවලි ය—යන් න නි ර් වචනය කරන ශූ ද් ධ ලි ය වි ලේ ම අදාළ ඡේ ද
මෙම කාල පරි ච් ඡේ ද තු න ස් ථාපි ත කර ති බේ ; එමෙන් ම තු න් ගු ඡු පරි ක් ඡ
ක්‍රි යාවලි යක සම් භාව්‍ය බයි බලි ය වි ස් තරයද එහි ඇතු ලත් ව ඇත. දැනි යෙල් ට
පොත මු දු ා තබන ලෙස කි යා දෙන තැනි න් ආරම් භ වන පද නවයම, මෙම කාල
පරි ච් ඡේ ද තු න ඉදි රි පත් කරනු ලබන පදයන් වන අතර, එම පද නවය තු ල සත්‍ය

වි වෘත කරනු ලබන විට සම්පූර්ණ කරනු ලබන පවිත්‍ර කිරීමේ ක්‍රියාවලිය "පළමු ලැබ, සුදු කරනු ලැබ, පරීක්ෂා කරනු ලැබ" යනු වෙන් ප්‍රකාශ කර ඇත. එම පද තුළ 2 වන අතර, එය දෙවියන් වහන්සේගේ ගිවිසුම් ජනතාවගේ අවසාන පරීක්ෂා කිරීම සහ මුද්‍රා තැබීමේ ක්‍රියාවලිය නියෝජනය කරයි. එමඟින් භාසය තුළම අන්තිම දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාව මත පැමිණෙන සංකේතයක් තාත්මක "සුදු ම දේ වල්" ලෙස කර ඇත. කරුණාකර මෙම ඡේදය නැවත කියවන්න.

පද නවයකින් යුත් එම කොටසෙහි ඇති පද තුන තුළ සඳහන් කාල අවධි තුන, දැනිය යුතු පොතේ උච්චතම අවස්ථාව නියෝජනය කරයි; එහි නියෝජනය වන එම උච්චතම අවස්ථාව අභ්‍යන්තර අනාවැකි රේඛාවේද උච්චතම අවස්ථාව වේ. එය, අතින් නොව, කන්දකින් "කපා" ගන්නා ලද පර්වතයක් පිළිබඳ කථාවයි; එය ඉතිරිව සිටින ජනතාවගේ කථාවයි. එම අභ්‍යන්තර රේඛාව දහවන හා දොළොස්වන පරිච්ඡේදවල නියෝජනය කරනු ලැබේ; බාහිර අනාවැකි රේඛාවේ උච්චතම අවස්ථාව නම් එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන පදවලද, දැනිය යුතු දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ ආරම්භක පද කිහිපයකද ඇත.

එම කාල පරිච්ඡේද තුන, උලායි සහ හිද්දෙකෙල් ගංගා දෙකෙහි සාක්ෂියේ දර්ශන දෙකම උච්චතම තත්ත්වයට පැමිණෙන අවස්ථාවද වන අතර, එම වචන තුන අඛණ්ඩ සහ පාවුල් යන දෙදෙනා සාක්ෂිකරුවන් ලෙස සපයන ගිවිසුම්-කාල අනාවැකියේ උච්චතම සම්පූර්ණවීම නියෝජනය කරන අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේදයක්ද අන්තර්ගත කරයි. ලිනන් වස්ත්‍ර පැළඳ සිටින මනුෂ්‍යයා ලෙස යේසුස්, හත්වන පදයේදී ජලය මත ගමන් කරමින් සිටියි. එකොළොස්වන පදයේදී, ක්‍රිස්තුස්ගේ හඬද වන හඬ දෙකක් වන අඛණ්ඩ සහ පාවුල්, සාක්ෂි දීමට නැගී සිටිති. දොළොස්වන පදයේදී දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාව මුද්‍රා තැබීමේ ඉතිහාසය නියෝජනය කරනු ලබයි; මක්නිසාද එකසිය හතළිස් හතර දහස කතෘවන් වන අතර, කතෘවන් දස කතෘ උපමාව අත්දකිති, සහ දොළොස්වන පදයේ ආශීර්වාදය බලා සිටින අය මතය. උපමාවේ බලා සිටින, සහ "ආශීර්වාදලත්" අය නම්, දොර වසා දමනු ලබන විට විවාහයට ඇතුල් වීමට ඔවුන්ට ඉඩ දෙන වස්ත්‍රය ලබන අයයි.

හත්වන පදයේදී, යේසුස් ජලය මත ගමන් කරමින් සිටින අතර, එය භය උපදවයි; එහෙත් ජේතෘස් විශ්වාස කිරීමට තීරණය කර, ගමන් කිරීමටත් දෙවියන් වහන්සේට මහිමය දීමටත් ආරම්භ කරයි. නමුත් ජේතෘස් බොහෝ විට පත්තීන් දෙකම සංකේතවත් කරන අයෙකි; එබැවින්, ඔහුගේ විනිශ්චයේ පැය පැමිණි කල, එම මහිමය නැවත භය බවට හැරෙයි. හත්වන පදයේ ස්ථානගත කර ඇති පළමු කාල පරිච්ඡේදය, පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය නියෝජනය කරයි. යේසුස් ජලයන් මත සිටින සේක; එය භය සහ පළමු දූතයාගේ සංකේතයකි. එවිට යේසුස්, ඉරිදා නීතියේ විනිශ්චයට පූර්වයෙන් තම ජනතාව මහිමයට පත් කරනු ලබන කාල පරිච්ඡේදයක් හඳුන්වා දෙයි. දූතයන් නිදෙනාගේ සියලු අංග හත්වන පදය තුළ ඇත; මන්ද හත්වන පදය, දූතයන් නිදෙනා නියෝජනය කරන පද තුනෙන් පළමුවැන්න වන බැවිනි.

එකොළොස් වන පදය, අඛණ්ඩ සහ පාවුල්ගේ අල්ෆා හඬවලට එහි ඔබ්බේ ගා සාක්ෂි මගින් "දෙගුණ කිරීමක්" සපයයි. ඔවුන්ගේ "දෙගුණ කළ" හඬවල් එකට එකී කාල අනාවැකි ය ප්‍රකාශයට පත් කරයි; සහ එකොළොස් වන පදය, 1798 දී

බබ්ලෝනියා යේ වැටී මෙන් අවසන් වන අනාවැකි මය කාල පරිච්ඡේදය හඳුනා දෙමි. ඔබේ ගාලෙස එම අනාවැකි ය සමි පූර්ණ කරයි ; එබැවින් එය අග දවස් වල මි කායෙහි නැගී වි නවි ට සිදු වන බබ්ලෝනියා යේ වැටී මේ ආදර්ශ රූ පයක් ද වෙයි . එකොලොස්වන පදයේ අපට දක් නට ලැබෙන්නේ අනාවක් නාවරු න් ගේ දෙගු ණ කි රි මක් වන බබ්ලෝනියා යේ වැටී මි දෙකක් නි යෝජනය කරන කාල පරිච්ඡේදයක් ද වේ ; ඒ අතර “බබ්ලෝනියා වැටී ඇත, වැටී ඇත” යයි ප්‍රකාශ කළ දෙවැනි දූතයාගේ පණි වි ඩය නි යෝජනය කරයි .

හත්වන පදය පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය වේ; එකොලොස්වන පදය දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය වේ; සහ දොළොස්වන පදය, එනම් දානියෙල් 12*12 හෝ දානියෙල් 144, ඥානවන්තයන් හා මෝඩයන් අතර ඇති හේදය පිළිබඳව වන අතර, එය විනිශ්චය අර්බුදයේදී චරිතය ප්‍රකාශ වීමෙන් අවසන් වන විනිශ්චය ක්‍රියාවලිය තුළ ඉටු කරනු ලැබේ. දොළොස්වන පදය, ලෝකය කොටස් දෙකකට බෙදී ඇති ආකාරය හඳුන්වා දෙන තෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය වන අතර, එම බෙදීමම පිළිබඳ තෙවන දූතයාගේ බාහිර නිරූපණයට සමාන ප්‍රතිරූපය නම්, දොළොස්වන පදයේ නිරූපිත තෙවන දූතයාගේ අභ්‍යන්තර බෙදීමය. හත්වන, එකොලොස්වන හා දොළොස්වන පද තුන දූතයන් තිදෙනාගේ පණිවිඩය වන අතර, එම පද අන්තිම දවස්වල මුද්‍රාව ඉවත් කරනු ලබන ආලෝකය වේ. අන්තිම දවස්වල මෙම පද තුන මුද්‍රාව ඉවත් කරනු ලැබීම එළිදරව් 10 වන පරිච්ඡේදයට අනුකූල වේ.

දසවන පරිච්ඡේදයේ යුදා ගෝත්‍රයේ සිංහයා ලෙසද, බලවත් දූතයා ලෙසද වූ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ “සිංහයෙකු” මෙන් හඬ නඟා ක්‍රන්දනය කළ සේක; උන්වහන්සේගේ එම ගර්ජනය මුද්‍රා තබා තැබූ සත් ගිගුරුම් ඇති කළේය, දානියෙල්ගේ දසවන පරිච්ඡේදයද එසේම වූවාක් මෙන්ය. මේවා සමාන්තර ඡේදයන්ය. මේ හේතුවෙන්, දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ කාලපරිච්ඡේද තුන, එළිදරව්ව දසවන පරිච්ඡේදයේ සත් ගිගුරුම්ව ද වන්නේය.

“හත් ගිගුරුම්” යනු ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ආල්ලා සහ ඔබේගා බව ප්‍රකාශ කරන තවත් එක් ප්‍රකාශනයක් පමණි. මක්නිසාද “හත් ගිගුරුම්” යන ප්‍රධාන සංකේතාර්ථය නම්, එය 1798 සිට 1844 දක්වා සිදු වූ “සිද්ධිමිචල විවරණයක්” නියෝජනය කිරීම වන අතර, එය එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසේ ඉතිහාසය තුළ “අනාගත සිද්ධිමි” ලෙස නැවත ප්‍රකාශ වී, ඒවා “තම තමන්ගේ අනුපිළිවෙළින් හෙළිදරව් කරනු ලබන” බවය. එබැවින් “හත් ගිගුරුම්” යනු ආල්ලා සහ ඔබේගාගේ සංකේතයකි; එනම් ආරම්භයත් අවසානයත්, පළමුවන්නාත් අන්තිමයාත්, පදනමත් මාලිගාවත්, කෝණයමයත් ශිඛරයමයත් වන තැනැත්වහන්සේගේය—හත් ගිගුරුම්.

දානි යෙල් දොළහෙනි ඇති සංකේතය නාත් මක කාල පරිච්ඡේදය ද තුනේ ආලෝකය, සහ ගර්ජනාවන් ගේ ආලෝකය සමඟ අනුකූල වී ය යුතු ය; මන්ද ඒවා එකම අනාවැකි මය රේඛාව වන බැවින් නිසි . පළමු කාල පරිච්ඡේදයේ දී ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අත් දෙසට ඔසවා තබන සේ කළේය; එසේ ම එළි දරව් දහයේ දී එක් අතක් සමඟද එසේ කරන සේ කළේය. එළි දරව් දහයේ දී , උන්වහන්සේ ගේ අනාවැකි මය කාලයෙහි යෙදී මේ අවසානයේ සංකේතය බවට පත් වෙයි ; එමඟින් අනාවැකි මය කාල පරිච්ඡේදය දවලි සරලවම අනාවැකි මය පරිච්ඡේදය වෙත මාරු වී ම සලකුණු කරයි . මිලර් වරුන් භාවිත කළ ප්‍රධාන අනාවැකි මය නිසමයේ එම මාරු ව, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ගේ

වචනාර්ථයෙන් ආත්මිකත්වයට වූ ප්‍රධාන මාරුව මගින් සූර්වරූපිකත්වය

තෝරාගනු ලැබූ ජනතාවකගේ (ආබාධිතයන්) රේඛාව සමඟ සම්බන්ධ වූ ප්‍රධාන (ආබාධිතයන්) නියමය ස්ථාපිත කිරීමට අපොස්තුළු පාවුල් උත්ථාපිත කරන ලද්දේය. ආත්මික ඉග්‍රායෙලයේ අති ආරම්භයේදීම, ඒ ගිවිසුමම නැවත අර්ථකථනය කරන ප්‍රධාන (ආබාධිතයන්) නියමයක් ස්ථාපිත කරනු ලැබේ. එතැන් පටන් අබ්‍රහම්ගේ දරුවෙකු වීම යනු රුධිරයෙන් නොව, ඇදහිල්ලෙන් අබ්‍රහම්ගේ දරුවෙකු වීමය. එම (ආබාධිතයන්) මූලධර්මය ප්‍රධාන වශයෙන් ස්ථාපිත කරනු ලැබුවේ පාවුල්ගේ ලේඛන හරහාය; මේ සම්බන්ධයෙන් ඔහු එළිදරව් පොතේ දසවන පරිච්ඡේදයේ ක්‍රිස්තුස්ව නිරූපණය කළේය, 1844 දී කාලය පිළිබඳ (ආබාධිතයන්) යෙදුම වෙනස් කර අවසන් කරමින්.

මනුෂ්‍ය වර්ගයා සමඟ වූ ගිවිසුම දේදුන්න මගින් නිරූපණය කරනු ලබයි; සහ තෝරාගත් පරිණාමය, ජලප්‍රලයෙන් පෙරත් පසුත්, විශේෂයෙන් හඳුනාගත් තෝරාගත් ජනතාවක් නොතිබූ කාල පරිච්ඡේදයක් නියෝජනය කරයි. අබ්‍රහම්ගේ කැඳවීම, දෙවියන් වහන්සේගේ මනුෂ්‍ය වර්ගයා සමඟ තිබූ අනාවැකිමය සම්බන්ධතාවයේ මහත් හා වැදගත් වෙනසක් නියෝජනය කළේය. අබ්‍රහම් සමඟ කළ ගිවිසුම, ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ ප්‍රධාන රේඛාවේ විශාල මාරුවක් නියෝජනය කළ අතර, එසේ කිරීමෙන් එය පාවුල්ගේ දවස්වල සත්‍යාර්ථයෙන් ආත්මිකත්වය කරා වූ ප්‍රධාන මාරුවද, 1844 දී කාලය යෙදවීමෙන් කාලය නොයෙදවීම කරා වූ මාරුවද සූර්වරූපයෙන් දක්වා සිටියේය.

දෙවියන්වහන්සේගේ මනුෂ්‍යවර්ගය සමඟ වූ ගිවිසුමේ පළමු මහත් මාරුව උයන වූ අතර, ප්‍රකාශිත වෙනස ජීවනයේ වෘක්ෂය පිළිබඳ නහංචි වීමය; එමෙන්ම එය ඇඳුමේද වෙනසක් ඇති කළේය, ආත්මික ආලෝකයෙන් සත්‍ය ලාභි කුඹුරුවලට. ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ ඊළඟ ප්‍රධාන මාරුව ප්‍රලය වන අතර, පළමු ප්‍රධාන ගිවිසුම් මාරුවේදී ආදම් කළාක් මෙන්ම, එය තෝරා විසින් නිරූපණය කරනු ලැබේ. ඉන්පසු ආබ්‍රම් සමඟ තෝරාගත් ජනතාවක් වෙත වූ මාරුව පැමිණියේය; එය මෝසෙස් වෙත නායකත්වය දුන්නේය, ඔහු දවසක් වසරක් නියෝජනය කරන බව කියන අනාගතවාදී මූලධර්ම හඳුන්වා දෙයි. එම මූලධර්මය 1844 දක්වා වලංගුය, එවිට තවත් ප්‍රධාන ගිවිසුම් මාරුවක් ඇති විය. ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ මහත් යුගවලදී දෙවියන්වහන්සේගේ අනාගතවාදී වචනයේ මූලධර්මයක සෑම විටම ප්‍රධාන මාරුවක් ඇත. එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසක ඉතිහාසය තුළ වූ එම මාරුව නම් Alpha Omega සත්‍යය බවය. Alpha සහ omega යනු, අවසානය සැමවිටම ආරම්භය සමඟ දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය තුළ චක්‍රණය කරනු ලබන බව කියන මූලධර්මයයි. Alpha සහ omega යන එම මූලධර්මයට සම්බන්ධව, හෙබ්‍රෙව් වචනය වන "truth" හි ත්‍රිත්ව ව්‍යුහය පවතියි.

ගේ ශ්‍රේණියාගේ ඉතිහාසය තුළ සිටින ප්‍රධාන අනාවැකි මය මාරුව සෑම ප්‍රධාන ගිවිසුමක්ම ඉතිහාසයකම සෘජු වන රූපිකත්වය අතර, එසේ ම සත්‍යයේ අනෙකුත් රේඛාවන් හි ද එය දක්නට ලැබේ. යෙසායා 22:22 හි එලියාකීම් මත තබන ලද "යතු මතෙව් 16 හි පානි යුමි හි දී පේතෘස්ට දෙන ලද එම යතු රචනාවේ. එම යතු රචනා සභාවට දෙනු ලබන අතර, මෝසෙස්ගේ ඉතිහාසය තුළ මෝසෙස් විසින් සටහන් කර තිබූ, මිලේ රයිට් වරුන්ගේ ඉතිහාසයට ආදර්ශ වූ, දවසක් වසරකට යන සමඟ සම්බන්ධ වී මට ඔහුට ඉඩ සැලසූ එම යතු රචනා යේ විලියම් මිලර් ය. මේ අනාවැකි ය සමඟ මිලර්ගේ සම්බන්ධය, අබ්‍රහම්ගේ අනාවැකි ය සමඟ පාවුල්ගේ

සම්බන්ධයෙන් නිරූපිතවීය. එසේම, මිලර් මෝසෙස් සමඟ සම්බන්ධ නොවීමක් නිසාද? මක් නිසාද? පෙට්ටියකින් මෝසෙස්ගේ ගැලවීම්, පෙට්ටියකින් ගැලවීම් සමඟ සම්බන්ධවී නිවුණේ ගිවිසුම් දෙකම එකට බැඳ තැබීම සඳහාය. ඒදෙන් හිඳින ආරම්භ වන අනාවැකි මයයෙදී මිලර් මාරුවීම්, අවසාන ගිවිසුම් ජනතාවගේ —එනම් එකසිය හතළිස් හතර දහසගේ— ඉතිහාසය තුළ අනාවැකි මය ආලෝකයේ ප්‍රධාන අනාවරණයක් හඳුනාගනු ලබන බව පැහැදිලි කරයි. මෙතර් කකරන් නේ, එම ප්‍රධාන අනාවැකි මය මාරුව සත්ගර් ජනාසමඟ නිරූපිත වන බව ඒවා දැනිය යුතුය. 12 වන පරිච්ඡේදයේ කාලපරිච්ඡේද තුළ නිසමඟ සෘජු ව සම්බන්ධ වන්නේ, සත්‍යයේ පියවර තුළ නිසමඟ සත්ගර් රචනා හි ටැනි රේ බාවමන රේයෙදී මකට අල්ෆා සහ ඔමේ ගායන මුලධර්ම අදාළ කළ විට පමණක් ඒවා හඳුනාගනු ලබන බවයි.

“කාලය තවදුරටත් නැත” යන ප්‍රකාශනයට වහාම පෙර ඇති වගන්තිවලදී, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, දැනිය යුතු 12 හි සත්‍යයන් මෙන්ම මුද්‍රා තබා තැබූ සත්ගර් ජන හඳුන්වා දුන් සේක. දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ ලිනන් වස්ත්‍ර ධාරී මනුෂ්‍යයා අත් දෙකම ඔසවා සිටීමේ පසුබිම වන්නේ දැනිය යුතුයේ පොතේ මුද්‍රා විවෘත කිරීමයි; තවද එළිදරව් 10 හි සිංහයා වන ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පසුබිම වන්නේ සත්ගර් ජන මුද්‍රා තබා තැබීමයි. සොයුරිය වැඩිවීම, සත්ගර් ජනවල මුද්‍රා තැබීම දැනිය යුතුයේ පොතේ මුද්‍රා තැබීම සමඟ සමාන කර පෙන්වයි.

“මෙම ගර්භන හතරෙන්ගේ හඬ ප්‍රකාශ කළ පසු, කුඩා පොත සම්බන්ධයෙන් දැනිය යුතුයේ දුන් ආඥාව මෙන්, යොහාන්ට මෙසේ වූ ආඥාව පැමිණෙයි: ‘ගර්භන හතර ප්‍රකාශ කළ දේවල් මුද්‍රා තබා තබන්න.’ මේවා අනාගතයේ සිදුවීම්වලට අදාළ වන අතර, ඒවා තමන්ගේ පිළිවෙළ අනුව හෙළිදරව් කරනු ලැබේ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

හත් ගිගුරුම් යනු එළිදරව් 10 වන පරිච්ඡේදයද, අනාවැකි ආත්මයද, 1840 සිට 1844 දක්වා මිලේරියන්ගේ ඉතිහාසයද මගින් නිර්වචනය කරනු ලබන අතර, එම ඉතිහාසය එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ ඉතිහාසයේ නැවත සිදුවේ. එම ජේදයේම මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “යොහාන්ට දෙන ලද, හත් ගිගුරුම් තුළ ප්‍රකාශ වූ විශේෂ ආලෝකය, පළමු හා දෙවන දේවදූතයන්ගේ පණිවිඩයන් යටතේ සිදුවන්නට තිබූ සිදුවීම්වල රූපණයක් විය. ජනතාවට මේ දේවල් දැනගැනීම යහපත් නොවීය, මක්නිසාද ඔවුන්ගේ ඇදහිල්ල අතිවාර්ගයෙන්ම පරීක්ෂා කරනු ලැබිය යුතු වූ බැවිනි. දෙවියන්වහන්සේගේ පිළිවෙළ අනුව අතිවිශ්මයජනක හා උසස් සත්‍යයන් ප්‍රකාශ කරනු ලැබෙනු ඇත.” මිලේරියන්ට තමන් දෙවරක් බලාපොරොත්තු කඩවීම්වලට මුහුණ දීමට සිදුවන බව අවබෝධ නොවීය; මක්නිසාද ඔවුන්ගේ නොවැටහීම ඔවුන් පරීක්ෂා කිරීම සඳහාම නියම කර තිබුණි. මිලේරියන් කිසිදු “උසස් සත්‍යයන්” ගැන සැක නොකළහ; එනම්, ගිවිසුම් ඉතිහාසය තුළ කිසිදු “ප්‍රධාන අනාවැකිමය මාරුවීම්” ඔවුන් අපේක්ෂා නොකළහ.

“මේ දේවල් දැනගැනීම” මිලර්ට “ජනයාට වඩාත් හොඳ නොවූ වත්,” එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසම එම ඉතිහාසයම මගින් පරීක්ෂා කරනු ලබන; නමුත් ඉතිහාසය නිදොස් ලෙස වැරදි ලෙස වටහාගැනීම නිසා නොව, ඔබ දැන සිටිය යුතු ඉතිහාසය නොවටහාගැනීම නිසාය. එය එකම පරීක්ෂාවය, එහෙත් ආපස්සට හැරවූ

ආකාරයෙන් ය. එළි දරව් පොතේ දහවෙනි පරිච්ඡේදයේ යොහාන් , ප්‍රථමයෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් , එක් ලක්ෂ්‍යයක් හා දහසකි යෝජනය කරයි ; දෙවනුව පමණක් පළමු හා දෙවන දූතයන් ගේ මිලරයිට් වලනය නි යෝජනය කරයි . කුඩා පොත අනුකූලී මට පෙර එය මිහිරි වන අතර පසුව නිත් නවන බව යොහාන් ට පෙරම දැනුම නිබ්මඔබ දකින විට මෙය පිළිගනු ලබයි . එහි අර්ථය කුමක් දැයි මිලරයිට් මඔබ වූත් ට වඩාත් හොඳ නොවීය ; නමුත් යොහාන් නි යෝජනය කරන්නේ මිලරයිට් වරුන් කුඩා පොත අනුභව කළ විට සිදු වන දෙය පෙරම දැන සිටින ජනතාවකි .

මම දූතයා වෙත ගොස්, ඔහුට, "එම කුඩා පොත මට දෙන්න" යයි කීවෙමි. එවිට ඔහු මට, "එය ගෙන කා දමන්න; එය නුඹගේ බඩ කටුක කරනු ඇත, එහෙත් නුඹගේ මුඛයේදී එය මිසිණ මෙන් මිහිරි වන්නේය" යයි කීවේය. එවිට මම දූතයාගේ අතින් එම කුඩා පොත ගෙන කා දමුවෙමි; එය මගේ මුඛයේ මිසිණ මෙන් මිහිරි විය; නමුත් එය කා අවසන් කළ වහාම මගේ බඩ කටුක විය. එළිදරව් 10:9, 10.

1840 සිට 1844 දක්වා වූ කටුමඤ්ඤ-මිහිරි අත්දැකීම, එනම් දහවැනි පරිච්ඡේදයේ නිරූපිත ඉතිහාසය පිළිබඳව, යොහාන්ට පෙරම අනාවැකිමය ලෙස දන්වනු ලැබේ. නවවන සහ දසවන පදවල ඉතා පැහැදිලිව නිරූපිත එම අත්දැකීම, දෙවන සිට හතරවන පද දක්වාද නිශ්චිතව හඳුනා දක්වා ඇත.

ඔහුගේ අනෙහි විවෘත කළ කුඩා පොතක් තිබුණේය. ඔහුගේ දකුණු පාදය මුහුදු මතද, වම් පාදය පොළොව මතද තැබුවේය. එවිට සිංහයෙකු ගොරවන කල මෙන් මහත් හඬකින් ඔහු කැඟැසුවේය. ඔහු කැඟැසූ විට ගිගිරුම් හතක් තම තමන්ගේ හඬ ප්‍රකාශ කළේය. ගිගිරුම් හත තමන්ගේ හඬ ප්‍රකාශ කළ පසු, මම ලියන්නට සූදානම්ව සිටියෙමි. එවිට ස්වර්ගයෙන් හඬක් මට කියනු ඇසුණේය: "ගිගිරුම් හත ප්‍රකාශ කළ දේ මුද්‍රා කොට තබාගන්න, ඒවා නොලියන්න." එළිදරව් 10:2-4.

"හත් ගර්ජනා" යනු පළමු සහ දෙවන දූතයන් යටතේ සිදුවන්නට තිබූ "සිදුවීම්වල විස්තරාත්මක අනුරූපණයක්" නියෝජනය කරන අතර, එසේම "තමන්ගේ පිළිවෙළට ප්‍රකාශ කරනු ලබන අනාගත සිදුවීම්" ද නියෝජනය කරයි. "හත් ගර්ජනා" මගින් නියෝජනය වන්නේ මිලර්වරුන්ගේ ඉතිහාසය එකලස් හතළිස් හතර දහසගේ ඉතිහාසය තුළ නැවත සිදුවන බවට වූ සත්‍යයයි; තවද 1798 දී සහ එතැන් පටන් අවසාන කාලයේදී මුද්‍රාවෙන් මුද්‍රාගැන්වූ සත්‍යයන්, දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ අවසාන දවස්වල සත්‍යයේ මුද්‍රා විවෘත කිරීමක් නියෝජනය කරයි. එළිදරව් දසවෙනි පරිච්ඡේදයේ යේසුස්, දානියෙල් දොළොස්වෙනි පරිච්ඡේදයේ යේසුස් සමඟ සම්බන්ධ වේ. එම අංශ දෙකෙහිම, අවසාන දවස්වල පරීක්ෂණ සත්‍යය මුද්‍රා තැබීමත් මුද්‍රා විවෘත කිරීමත් ප්‍රකාශ කරනු ලබයි.

යමෙක් සත් වන පදයේ යේසුස් වහන්සේ කතා කරමිත් සිටින බවත් , එහෙත් එකොළොස් වන හා දොළොස් වන පදවලදී ගබ් රියෙල් දානියෙල් ට කතා කරන බවත් තර්ක කළ හැක; එසේ වුවද, එය පරිච්ඡේදයේ දතුන් ම යේසුස් වහන්සේ කතා කරන බව සිටින බව ලෙසද තේරුම් ගත හැක. මෙම ප්‍රශ්නයේ කුමන පැත්තකින් බැලූ දානියෙල් මාර්ගයෙන් කතා කරන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ස්වයං හඬ දොළොස් වන පරිච්ඡේදයේ ඇති අනාවැකි මය කාල පරිච්ඡේදයේ දතුන් ක්‍රිස්තුස් වෙයි .

වහන්සේගේ වචන වන අතර, සත්‍යයේ ව්‍යුහය තුළ උන් වහන්සේ එම කාල පරිච්ඡේදය තුළ නිසි රීතියෙන් කටයුතු කරයි. කාල පරිච්ඡේදය තුළ දුර්වලතාවය ඇති බැවින්, ඒවා තුළින් ව-සංයුක්ත සංකේතයක් බවට පත් වේ.

හත්වන පදය අරුමපුදුම දේවල් සම්පූර්ණ කරනු ලබන කාරණය සඳහන් කරමින්, අතිශුද්ධ ස්ථානයේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අවසාන කාර්යය ලෙස, එකලස්වූ එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසකගේ පව් මකාදමා ඔවුන් මුද්‍රා තැබීම හඳුන්වා දෙයි. පළමු පදය "අරුමපුදුම දේවල්" හඳුනා දක්වයි; තවද පද තුනෙන් අවසාන පදය ද, බලාසිටීමෙන් හා පළමු අධෛර්යයට පත්වීමක් අත්විඳීමෙන් ආශීර්වාද ලත් අය ලෙස "අරුමපුදුම දේවල්" හඳුන්වා දෙයි. මධ්‍යයේ ඇති කාලපරිච්ඡේදය, ඉරිදා නීති අර්බුදය අතරතුර මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ කැරැල්ල හඳුන්වා දක්වමින්, එමෙන්ම ඉරිදා නීතිය වෙත ගෙනයන කාලය එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස සඳහා සූදානම් වීමේ කාලපරිච්ඡේදයක් ලෙසද හඳුන්වා දෙයි. සියලු පද සෘජුවම දානියෙල්ගේ ජනතාවට "අවසාන දවස්වලදී" "සිදුවන්නාවූ දේ" හඳුන්වා දෙයි. පද තුනම එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ පව් කිරීමේ තේමාව ගැන කතා කරයි. පළමු කාලපරිච්ඡේදය තුන්වන කාලපරිච්ඡේදයට අනුරූප වන අතර, මධ්‍ය කාලපරිච්ඡේදය මුළු ලෝකයම ආර්මගෙද්දෙන් කරා පා ගමනින් යන අතරතුර ඔවුන්ගේ කැරැල්ල නිරූපණය කරයි.

එම කාල පරිච්ඡේදය තුළ ද සත් ගිගුරුම් යැයි නම්, එවිට එම පද තුළ "තමන්ගේ පිළිවෙළ අනුව [විවාහ කරනු ලබන] අනාගත සිද්ධීන්" හඳුනා දිය යුතුය; තවද එම "අනාගත සිද්ධීන්" 1840 සිට 1844 දක්වා පළමු සහ දෙවන දූතයන් යටතේ සිදු වූ සිද්ධීන්ගේ "විස්තරාත්මක රේඛාංකනය" සමඟ ගැළපෙනු ඇත. මෙම චලනය විසින් පිළිගෙන ඇති, පුරෝගාමී අවබෝධයෙන් පැහැදිලිව වෙනස් වූ සත්‍ය කිහිපයක් තිබේ; එහෙත් එම සියලු සත්‍ය පුරෝගාමී අවබෝධය සමඟ එකඟ වේ. මිලරයිව්වරුන්ගෙන් අද දක්වා විශාල ප්‍රකාශනමය මාරුවක් සිදුව ඇත. දිනක් සඳහා අවුරුද්දක් යන මූලධර්මය එහි ප්‍රචලිත උදාහරණයයි; එහෙත් තවත් ඒවාද ඇත. විශාල ප්‍රකාශනමය මාරුවක උදාහරණයක් සත් ගිගුරුම් සමඟ සම්බන්ධව නිරූපිත වේ.

දසවන අධ්‍යායයේ අවසාන පදයේදී යොහාන්ට නැවතත් අනාවැකි ප්‍රකාශ කළ යුතු බව කියනු ලැබීමෙන්, එමගින් දසවන අධ්‍යායයේ ඉතිහාසය මිලර්වාදීන්ගේ චලනයද එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසද එකසේ නිරූපණය කළ බව අවධාරණය කරමින්, දේවමාළිගාව මැනීමට ඔහුට දණ්ඩක් දෙන ලද නමුත්, ආලින්දය අත්හැර දමන ලෙස ඔහුට කියනු ලැබීය.

තවද දණ්ඩයක් වැනි නළයක් මට දෙන ලද්දේය; දූතයා එහි සිට කියා සිටියේ, "නැගිට, දෙවියන්වහන්සේගේ දේවමාළිගාවද, පූජාසනයද, එහි නමස්කාර කරන අයද මිනිවහන්ස. එහෙත් දේවමාළිගාවෙන් පිටත තිබෙන අංගණය අත්හැර දමා, එය මිනිවහන්සා කරන්න; මක්නිසාද එය ජාතීන්ට දෙන ලද්දේය. ඔවුන් ශුද්ධ නගරය මස හතළිස් දෙකක් පාගා දමනු ඇත." එළිදරව් 11:1, 2.

1844 පසු කාලයේ දේවමාළිගාව මතින් නවීන අංගණය ලෙස නිරූපිත ජාතීන්ට අය අත්හැර දමන ලෙස යොහාන්ට කියනු ලැබේ. 1844 දී මෙම දෘශ්‍යය ආවේණිකව හඳුනා දෙනු ලැබූ වේ දෙවියන් වහන්සේ අලුත් ගිවිසුමේ මනාලියක් යන්න මිනිසාට බවත්, එවිට උන් වහන්සේගේ මනාලිය සහ අංගණය අතර හේදයක් පිහිටුවනු ඇත.

බවත් ය. සහෝදර වයි ටි ඉතා පැහැදිලි ව පවසන් නේ අංගණය ජාතීන් නි යෝජනා කරන බවත් , දේ වමාළි ගාව දෙවි යන් වහන්සේ ගේ නේ ඊ ගත් ජනතාව බවත් ය. Desire of Ages හි "The Outer Court" නම් පරිච්ඡේදයකි යවන් න.

යොහන් මෙහි 1844 දී නවතම ව දෙවියන්වහන්සේගේ තේරීම ලද ජනතාව බවට පත්වූ මිලේරියන් නිරූපණය කරයි. අමිහිරි-මිහිරි පණ්ඩුඩය ඉතා නවතම ව අත්දැක තිබූ මිලේරියන් සහ ජේන්ටයිල්වරුන් ලෙස නිරූපිත, ක්‍රිස්තියානි බව ප්‍රකාශ කළ ලෝකයේ අනෙක් සියල්ලන් අතර විශේෂ හේදයක් තබන ලදී.

පදනම 1840 සිට පළමු බලාපොරොත්තු බිඳවැටීම දක්වා තැබුණි, තවද මධ්‍යරාත්‍රී හඬ ප්‍රකාශ කිරීම අතරතුර දේවමාළිගාව සම්පූර්ණ කරන ලදී. ඉන්පසු මහත් බලාපොරොත්තු බිඳවැටීම පැමිණියේය, එවිට යොහන්ට නැඟිට මැන බලන ලෙස, එහෙත් ජාතීන් අත්හැර දමන ලෙස දන්වනු ලැබේ. යොහන් විනිශ්චය ආරම්භ වීම නිරූපණය කරයි, එබැවින්ම ආනුභාවය එම පදවල යොහන්ගේ මැනීම විමර්ශනය විනිශ්චයේ සංකේතය ලෙස යොදා ගනියි. මැනීමේ සංකේතයක් ලෙස යොහන් පිළිබඳ අප මේ මොහොතේ ඉදිරිපත් කළ දේ සාමාන්‍ය ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් අවබෝධය සමඟ එකඟය, නමුත් මෙම චලනය තුළ එම සංකේතය පිළිබඳ අවබෝධයේ ප්‍රධාන මාරුවක් තිබුණි.

මිලේරියාවරුන්ගේ අවබෝධය සමඟ එකඟව, දසවන පරිච්ඡේදයේ යොහන් විසින් නිරූපණය කරනු ලබන මිලේරියාවරුන්ගේ ඉතිහාසය තුළ, එකලස්වම එකසිය හතළිස් හතර දහස බවට පත්වන සමාන්තර වූ චලනයක් පිළිබඳ අනාවැකියක් ද අන්තර්ගත වී ඇති බව අපට දැකගත හැකි විය. මිලේරියව ඉතිහාසයේ මාන ගෙන, අත්‍යජාතීන්ගේ කාලය ඉවත් කළහොත්, යොහන් මිනුම් කරමින් සිටි ඒ මන්දිරයම ඔබට දැකගත හැකි විය.

අපි අවුරුදු 2520 ක කාල අනාවැකි දෙකක් දැකීමට පැමිණියෙමු; එකක් 1798 දීත් අනෙක 1844 දීත් අවසන් වූ අතර, එමඟින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මිලේරියව මාලිගාව ගොඩනඟා තැබූ අවුරුදු හතළිස් හයක කාල පරාසයක් හෙළි විය. යොහන් ප්‍රාකාරය ජාතීන් ලෙස හඳුනාගත් අතර, "ජාතීන්ගේ කාලයන්" යන අනාවැකිමය කාල පරාසයක්ද තිබේ.

ඔව්හු කඩුවේ ධාරයෙන් වැටෙන්නෝය, සියලු ජාතීන් වෙත අල්ලාගෙන යනු ලැබෙන්නෝය; සහ ජාතීන්ගේ කාල සම්පූර්ණ වන තුරු යෙරුසලම අත්ඔජාතින් විසින් පාදනලයට ලක් කරනු ලැබෙන්නෝය. ලූක් 21:24.

අත්‍ය ජාතීන් ගේ "කාලයන්" යන් න බහු වචනයෙන් යෙදෙයි ; එය සැබෑ ඉග්‍රා යෙලය ආත් මි ක ඉග්‍රා යෙලයන් දෙකම පාගා දමනු ලැබූ කාල අවධි දෙක නිරූපණය කරයි. අනු ක්‍ර මයේ මේ පාගා දැමීම් දෙකෙන් අවසාන එක වන, අනාගාරි කන් වය පසු ව පාප් වාදය වී සි ත් සි දු කළ පාගා දැමී ම, 1798 දී අවසන් වී ය. කවර දේ ක් ප්‍ර කාශ න ලැබූ වද, අත්‍ය ජාතීන් ගේ "කාලයන්" 1798 දී , පළමු දු නයාගේ පැමිණීමත් සමඟ වී ය. යොහන් 1798 දී මැනී ම ආරම්භ කළ යු තු වූ යේ ය; ඊට පෙර නොවේ . ඔහු 1844 ඉති හාසය තු ල පි හි වූ වනු ලැබූ බැවින් , 1798 දී අවසන් වූ කාලපරිච්ඡේදය යනු පි වූ මහල අත් හැර දැමී ම වූ අතර, එසේ කී ඊ මෙන් ගි වී සූ මේ දු නයා වී දේ වමාළි ගාව ඉදි කරනු ලැබූ අවුරුදු හතළිස් හය ඔබ හෙළි කරයි . මෙම යෙදවීම

ආශ්‍රිත සත්‍ය බොහෝමයක් ව්‍යුත්පන්න වන්නේ ය; නමුත් මෙම මෙය භාවිතා කළ ප්‍රරෝගාමී අවබෝධයට වඩා වෙනස් වූ එළියක් සඳහා උදාහරණයක් ලෙස පමණි. එහෙත් එය මුල් සත්‍යයන්ට පටහැනි නොවන, එසේ ම තවදුරටත් කාලය අදාළ නොකරන එළියකි.

එම විශේෂ සත්‍යය 9/11 ට පෙර හඳුනාගෙන තිබුණද, 9/11 න් පසුව එය සැබවින්ම ගැඹුරින් ස්ථාපිත විය. යොහන් දේවමාළිගාව මැනීම සම්බන්ධ සත්‍යය සත් ගර්ජනාවලින් වෙන් කළ නොහැක, මක්නිසාද ඒ දෙකම එකම ඡේදය තුළ අන්තර්ගත වේ. දානියෙල් පරිච්ඡේද දොළහේ “පුදුමකාර ක්‍රියා” සම්පූර්ණ වන කාලය දක්වා මුද්‍රා තබා තිබූ, සත් ගර්ජනාවල යෙදවීම පිළිබඳ සත්‍යයක් ඇත. 2023 ජූලි මසෙන් පසුව මුද්‍රා විවෘත කරන ලද “සත් ගර්ජනාව” වල යෙදවීම, දානියෙල් දොළහේ පද තුන සමඟ සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ වේ, නැතහොත් මා කියන්නේ නම්, එය ඒවාට ගැඹුරු ආකාරයකින් අනුපූරක වේ.

සහෝදර් වයිට්, දානියෙල් සහ එළිදරව් පොත්වල අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය විස්තර කිරීම සඳහා complement යන වචනය නොව complement යන වචනය භාවිතා කරයි. “සම්පූර්ණත්වයට ගෙන එන්න” යන අර්ථය දරන complement යන්න, මෙම අනාවැකිමය පොත් දෙක එකිනෙකා සඳහා සිදු කරන දෙයයි. 2023 ජූලි මාසයෙන් පසුව දානියෙල් පොතේ දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ මුද්‍රාව ඉවත් කරන ලද විට, සත් ගිගුරුම් එහි අන්තර්ගත පණිවිඩය සම්පූර්ණත්වයට ගෙන එයි. සත් ගිගුරුම් විවෘත කරනු ලබන්නේ සත්‍යයේ ව්‍යුහය සමඟ සම්බන්ධිත අල්ෆා සහ ඔමේගා යන මූලධර්මය විසිනි.

අජාතිකයන්ගේ “කාලය” 1798 දී සම්පූර්ණ විය, එය පූජකශාලාව සහ සේනාදළය ප්‍රගතිකත්වයන් අනතුරුව ප්‍රාසංගිකවාදයන් විසින් පාගා දමන ලද 1260 වසරක කාලපරිච්ඡේද දෙකක් නියෝජනය කරයි. මාලිගාව මිනුම් කරන විට, අපි ආවරණ අංගනය අත්හැර දිය යුතුය; එම අංගනය 1798 දක්වා දිග හැරේ, නමුත් 1844 න් පසු කාලය තවත් නැත. අද 1260 වසර යනු මාලිගාව හා අංගනය අතර වූ වෙනස හඳුනා දෙන කාලපරිච්ඡේදයක් පමණක් නියෝජනය කරයි. මේ හේතුව නිසා, 2020 ජූලි 18 සිට 2023 ජූලි දක්වා පාගා දැමීම සම්පූර්ණ කරන ලදී. අද මාලිගාව මිනුම් කිරීම, පළමු සහ දෙවන දූතයන්ගේ පණිවිඩ යටතේ සිදුවූ සිද්ධීන්ගේ සීමා නිර්ණයක් නියෝජනය කරන සත් ගර්ජනාවන් සමඟ සම්බන්ධව, යොහන්ට පවරා ඇති කාර්යය වේ. “අපගේ මහත් කාර්යය” වන්නේ දූතයන් තුන්දෙනාගේ පණිවිඩ “එකාබද්ධ කිරීම” ය; ඒ මඟින් පෙර ගිවිසුම් ඉතිහාසයේ කර නොතිබූ, සහ අද පවා ඉතා දුර්ලභ ලෙස පමණක් සිදු කරනු ලබන භාවිෂ්‍යවාණිමය කාර්යයක් හඳුනා දෙනු ලැබේ. අජාතිකයන්ගේ කාලය නියෝජනය කරන අංගනය අපි අත්හරින විට, 1798 දී අවසාන කාලයේදී නිම වූ ප්‍රාසංගිකාධින පීඩනයේ 1260 වසරද අපි අත්හරිමින් සිටිමු.

මිලෙරයිට් ඉතිහාසයේ අවුරුදු හතළිස් හයක කාලයක් තුළ ගොඩනඟනු ලැබූ දේවමාළිගාව, 2023 ජූලි මාසයේ සිට ඉරිදා නීතියට අල්පකාලයකට පෙර දක්වා ගොඩනඟනු ලබන දේවමාළිගාවක් හඳුනා දෙයි. එම ඉතිහාසය වන්නේ සත් ගර්ජනාවන්ගේ “අනාගත සිද්ධීන්” වන කාලයයි; ඒවා “තම තමන්ගේ අනුපිළිවෙළින්”, සිදුවිය හැකි බව නොව, “හෙළි කරනු ලබන්නේය.”

අපි පළමු දූතයාගේ ඉතිහාසය දෙවැනි දූතයාගේ ඉතිහාසය සමඟ එකට සම්බන්ධ කළ විට, එම ඉතිහාසය අල්ෆා බ්ලාපොරොන් තුළ භාගයකින් තොරව භාවිතයට ගත බ්ලාපොරොන් තුළ භාගයකින් අවසන් වන බව අපට දැක්වේ. 1840 සිට 1844 අප්‍රේල් 19 දක්වා පළමු දූතයාගේ ඉතිහාසයේ ඇති අනාවැකි මයලකුණු - සන්කාලයේ පැමිණි 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින තෙවැනි දූතයාගේ පැමිණි මදක් වාදි දෙවැනි දූතයාගේ ලකුණු - සන්ධි සමඟ අපි සර් ලෙනලෙස ගලපා බැලූ විට - අපට දූතයෙකුගේ පැමිණීමෙන් පසුව භාවිතයට ගත දූතයෙකුගේ පැමිණීමෙන් අවසන් පරිච්ඡේද දෙකක් ලැබේ. පළමු දූතයාගෙන් දෙවැනි දූතයා දක්වා වූ ඉතිහාසය දූතයාගෙන් තෙවැනි දූතයා දක්වා වූ ඉතිහාසය නිදර්ශනය කරයි.

මෙය වලංගු ප්‍රයෝගයක් බවට වූ අනාවැකිමය සාක්ෂියක් එම ප්‍රයෝගයේ ඇල්ෆා සහ ඔමේගා තුළ සොයාගත හැක. එකිනෙකට සමාන්තර රේඛා දෙකක් එකට ප්‍රයෝග කරන විට, ඒ රේඛා දෙකේ ආරම්භය සහ අවසානය දූතයෙකුගේ පැමිණීම හඳුනා දෙයි. ඉන්පසු ඒවා රේඛාව මත රේඛාව ලෙස එකට එක්කොට එක් රේඛාවක් බවට පත් කළ විට, ආරම්භය පළමු බ්ලාපොරොන් භාගය සලකුණු කරයි, අවසානය මහා බ්ලාපොරොන් භාගය සලකුණු කරයි. ආරම්භයට වඩා අවසානය විශාල බව හඳුනා දෙන ඇල්ෆා සහ ඔමේගාගේ මූලධර්ම තුළ තවත් සාක්ෂියක් සොයාගත හැක. මහා ඔමේගා බ්ලාපොරොන් භාගයෙන් අවසන් වන ඇල්ෆා බ්ලාපොරොන් භාගයක්, ඇල්ෆා සහ ඔමේගාහි කුඩා සහ විශාල අංග හඳුනා දෙයි.

අපි 1844 අප්‍රේල් 19 දිනෙන් ආරම්භ කරන විට, (1844 ඔක්තෝබර් 22 දින තුන්වන දූතයාගේ පැමිණීමට මඟ පෙන්වන දෙවන දූතයාගේ පැමිණීම); එවිට 1840 අගෝස්තු 11 දිනෙන් ආරම්භ වන, 1844 අප්‍රේල් 19 දිනෙන් අවසන් වන දෙවන රේඛාවද ආරම්භ කරන විට, පළමු සහ දෙවන දූතයන්ගේ අනාවැකිමය රේඛා එකට සම්බන්ධ කිරීමෙන් නිපදවනු ලබන අනාවැකිමය රේඛාවේ 1844 අප්‍රේල් 19 වන දින ඇති වූ බ්ලාපොරොන් කඩවීම ඇල්ෆාවද ඔමේගාවද වන බව අපට පෙනේ.

කාල පරිච්ඡේදයේ අවසානයේදී, දෙවන දූතයා සමඟ තෙවන දූතයා පැමිණෙන බව ඔබට ඇත; එමගින් 9/11 ද, එළිදරව් පොතේ දහඅටවන අධ්‍යායේ බලවත්ත දූතයාගේ හඬ දෙක ද, පූර්ව රූපයෙන් දක්වයි. එම හඬ දෙක වන්නේ දෙවන දූතයාගේද තෙවන දූතයාගේද පණිවිඩය; ඒ දූතයන් දෙදෙනා 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින එකිනෙකා ස්පර්ශ කළහ, සහ ඉතිහාස දෙක පේළිය මත පේළිය ලෙස එකට ගෙන එන විට ඔවුහු නැවත හමුවෙති. මේ ආකාරයෙන් එකට ගෙන එනු ලැබූ විට, ඔවුහු පළමු බ්ලාපොරොන් භාගය සිට මහත් බ්ලාපොරොන් භාගය දක්වා වූ ඉතිහාසය නියෝජනය කරති; එම ඉතිහාසයේ මධ්‍යම ලකුණ, මිලේරයිට්වරුන්ගේ කාලයේදී, නමස්කාරකයන්ගේ පන්ති දෙකක් ප්‍රකාශ වූ Exeter කඳවුරු රැස්වීම වූයේ; එය උපමාවේ මෝඩ කන්‍යාවන්ගේ කැරැල්ල නියෝජනය කරමින්, මධ්‍යම ලකුණ කැරැල්ල බව හඳුන්වා දෙයි.

සන්ගර් ජනායතු පළමු දෙවැනි දූතයන්ගේ පණිවිඩ දෙක එකට සම්බන්ධ වූ ඉතිහාසය, එනම් පේළිය පිට පේළිය ලෙස ඉදිරිපත් වන ඉතිහාසය නිසා නියෝජනය එමඟින් එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසක ඉතිහාසය තුළ පළමු බ්ලාපොරොන් තුළ බිඳවැටීමෙන් මහත් බ්ලාපොරොන් තුළ බිඳවැටීම දක්වා වූ ඉතිහාසයක් හඳුනා එම ඉතිහාසය භාවිතය වාණිමය වශයෙන් නිසා නියෝජනය කරන්නේ කුමක්ද යන්න

පිළිබඳ අවබෝධය, අන්තකාලය දක්වා මුද්‍රානලාභී බෙනලෙස දැනිය යුතු දොළොස් වන පරිච්ඡේදයේ නියෝජනය කරනු ලබන පණිවිඩය සමග සම්පූර්ණ වේ.

මෙම අධ්‍යයනය අපි මිළඟ ලිපියේදී ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු; එහෙත් දැනිය යුතු අවසාන දර්ශනයේ, අන්තිම දවස්වල දෙවියන්ගේ ජනතාව පිළිබඳ දැනිය යුතු නිරූපණය පමණක් ආමන්ත්‍රණය කරන කොටස මම මෙහි තබා යමි. පළමු සඳහන් කිරීමේ නියමයේ සන්දර්භය තුළ, පළමු වචනයෙහි දැනිය යුතු දර්ශනය තේරුම් ගන්නා පන්තියක සිටින බව සලකන්න. දර්ශනය තුළ පළමුව සඳහන් කරනු ලබන්නේ, තේරුම් ගන්නා ප්‍රඥාවන්තයන්ගෙන් එක් අයෙකු ලෙස දැනිය යුතු නිරූපණයකි; සහ අවසාන පද නවයම විසි දෙන දින තේරුම් ගන්නා ප්‍රඥාවන්තයන් පිළිබඳවය.

පරිසියාවේ රජු වූ කිරිස්ගේ තුන්වන අවුරුද්දේ, බෙල්තෙෂසර් යන නාමයෙන් හඳුන්වනු ලැබූ දැනිය යුතු එක් කාරණයක් ප්‍රකාශ කරන ලද්දේය; එම කාරණය සත්‍යව තිබුණේය, නියමිත කාලයද දිගු වූයේය. ඔහු ඒ කාරණය තේරුම්ගත්තේය, දර්ශනය පිළිබඳ අවබෝධයද ඔහුට තිබුණේය.

ඒ දිනවල මම දැනිය යුතු සම්පූර්ණ සති තුනක් ගෝකව සිටියෙමි. මම රසවත් ආහාර කෑවේ නැත; මස් හෝ උද්ධරසය මාගේ මුඛයට පැමිණියේ නැත; සම්පූර්ණ සති තුනක් පිරෙන තුරු මම කිසිසේත්ම මා හට තෙල් ආලේප කළේ නැත. පළමු මාසයේ විසිහතරවන දින, මම හිද්දෙකෙල් නම් මහත් ගඟ අසල සිටියෙමි. එවිට මම මාගේ ඇස් උස්කර බලා, මෙන්න, දුටුවෙමි.

උගාස්හි සුක්ෂ්ම රත්යෙන් ඉණ බැඳගත් සණ වස්ත්‍ර පැළඳ සිටි එක් මනුෂ්‍යයෙක්ය; ඔහුගේ ශරීරය බෙරිල් මෙන්ද, ඔහුගේ මුහුණ විදුලියක පෙනුම මෙන්ද, ඔහුගේ ඇස් ගිනි පහන් මෙන්ද, ඔහුගේ බාහු හා පාද ඔප දැමූ පින්තලේ වර්ණය මෙන්ද, ඔහුගේ වචනවල ශබ්දය මහ සෙනඟක හඬ මෙන්ද විය.

මා වන දැනිය යුතු පමණක් එම දර්ශනය දුටුවෙමි; මක්නිසාද මා සමඟ සිටි මනුෂ්‍යයෝ එම දර්ශනය නොදුටුවෝය. එහෙත් මහත් කම්පාවක් ඔවුන් පිට පැමිණි බැවින්, ඔව්හු සැඟවෙන පිණිස පලා ගියෝය. එබැවින් මම තනිව ඉතිරිව, මේ මහත් දර්ශනය දුටුවෙමි; මට කිසි ශක්තියක් ඉතිරි නොවීය. මක්නිසාද මාගේ ගෝභාව මා තුළ විනාශයට හැරී ගියේය, මම කිසි ශක්තියක් රඳවා නොගනිමි.

එහෙත් මම ඔහුගේ වචනවල හඬ ඇසුවෙමි; ඔහුගේ වචනවල හඬ ඇසූ විට මම මුහුණින් වැටී, මුහුණ බිමට හැරී, ගැඹුරු නින්දක පත්ව සිටියෙමි. එවිට, බලව, අතක් මට ස්පර්ශ කළේය; එයින් මා දණහිස් මතත්, මාගේ අත්වල හස්තනල මතත් නැගිටුවනු ලැබීය. එවිට ඔහු මට මෙසේ කීවේය,

ඔව් දැනිය යුතු, අනිශ්චිත ප්‍රියකරනු ලැබූ මනුෂ්‍යය, මා නුඹට කියන වචන තේරුම්ගෙන නිතර සිටින්න; මක්නිසාද දැන් මම නුඹ වෙත එවනලද්දෙමි.

ඔහු මේ වචනය මා වෙත පැවසූ විට, මම වෙවිලමින් සිටියෙමි. එවිට ඔහු මට කීවේය,

භය නොව, දැනිය යුතු ; මක් නිසාද නුඹ අවබෝධ කරගැනී මටත් , නුඹ දෙවියන් ඉදිරියේ නුඹ පහත් කරගැනී මටත් නුඹ මේ සිත යොමු කළ පළමු දවසේ සි

වචන අසනු ලැබී ය; එබැවින් මම නුඹේ වචන නිසා පැමිණියෙමි. එහෙත් පර්
රාජ්‍යයේ අධිපති යාදවස් විසි එකක් මට එරෙහි වසිටියේ ය. එහෙත් බලව, උ
අධිපතින් ගෙන් එක් කෙනෙකු වූ මි කායෙල් මට උපකාර කිරීමට පැමිණියේ
මම පර්සියාගේ රජවරුන් සමඟ එහි රැඳී සිටියෙමි.

දැන් අවසාන දවස්වලදී නුඹේ ජනයාට සිදුවන දේ නුඹට අවබෝධ කරවීමට මම
පැමිණියෙමි; මක්නිසාද, එම දර්ශනය තව බොහෝ දවස් සඳහාය.

ඒවැනි වචන මා වෙත කථා කළ විට, මම මගේ මුහුණ බිමට නැමුවෙමි, නිශ්ශබ්ද
වූයෙමි. තවද, බලව, මනුෂ්‍ය පුත්‍රයන්ගේ සමානත්වයට සමාන වූ එක්කෙනෙක්
මාගේ තොල් ස්පර්ශ කළේය; එවිට මම මගේ මුඛය විවෘත කොට කථා කළෙමි, මා
ඉදිරියෙහි සිටි ඔහුට මෙසේ කීවෙමි,

අහෝ මාගේ ස්වාමීනි, එම දර්ශනය නිසා මාගේ වේදනාවන් මා මතට හැරී
ආවේය, මම කිසි බලයක්ද රඳවා නොගනිමි. මක්නිසාද මේ මාගේ ස්වාමියාගේ
දාසයාට මේ මාගේ ස්වාමියා සමඟ කෙසේ කථා කළ හැක්කේද?

මක්නිසාද මා සම්බන්ධයෙන් නම්, එකෙණෙහිම මට කිසි ශක්තියක් ඉතිරි
නොවීය; තවද මා තුළ හුස්මක්වත් ඉතිරි නොවීය. එවිට නැවතත් මනුෂ්‍යයෙකුගේ
පෙනුමට සමාන වූ කෙනෙකු පැමිණ මා ස්පර්ශ කළේය; ඔහු මා ශක්තිමත් කළේය,
මෙසේ කීවේය,

අතිශයින් ප්‍රේමිත මනුෂ්‍යයා, භය නොවන්න. ඔබට ශාන්තිය වේවා; ශක්තිමත්
වන්න, එසේය, ශක්තිමත් වන්න. ඔහු මට කතා කළ විට, මම ශක්තිමත් කරනු
ලැබ, “මාගේ ස්වාමියා කතා කරනු මැනව; මන්ද ඔබ මට ශක්තිය දුන්නෙහිය”යි
කීවෙමි. ...

එහෙත්, ඔව් දානියෙල්, වචන වසා තබා, පොත මුද්‍රාකර තබන්න, අවසාන කාලය
දක්වාය. බොහෝ දෙනෙක් එහා මෙහා දුවනු ඇත, දැනුමද වැඩිවනු ඇත.

එවිට මම දානියෙල් බලා සිටියෙමි; අහෝ, තවත් දෙදෙනෙක් නදියේ
ඉවුරෙහි—එකෙක් මෙපස ඉවුරෙහිද, අනෙකා එපස ඉවුරෙහිද—සිටියෝය.
ඔවුන්ගෙන් එක්කෙනෙක් නදියේ ජලය මත සිටි, සුදු සිනිදු වස්ත්‍රයෙන් සැරසී සිටි
මනුෂ්‍යයාගෙන් ඇසුවේය: “මෙම අද්භූත කරුණු අවසන් වීමට තවත් කොපමණ
කාලයක් තිබේද?”

එවිට, ගඟේ ජලය මත සිටි, සණ රෙදි ඇඳ සිටි මනුෂ්‍යයා තම දකුණු අතද වම් අතද
ස්වර්ගය දෙසට උස්කර, සදාකාලයට ජීවමාන නැතැත්වහන්සේගේ නාමයෙන්
ශපථ කළේ, එය කාලයක්ද කාල දෙකක්ද අර්ධ කාලයක්ද වන බවය; තවද ශුද්ධ
ජනතාවගේ බලය විසුරුවා හැරීම ඔහු සම්පූර්ණ කළ විට, මේ සියල්ල අවසාන
වන්නේය.

මම ඇසුවෙමි, නමුත් මට තේරුම් ගත නොහැකි විය. එවිට මම කීවෙමි, “අහෝ,
මාගේ ස්වාමීනි, මේ දේවල අවසානය කුමක් වන්නේද?”

එවිට ඔහු කී වේය, “දානි යෙල්, තෝතෝගේ මාර්ගයෙන් යා: මන්ද අවසාන කාලය
දක්වා මේ වචන වසා මුද්‍රාකර තබන ලද්දේ ය. බොහෝදෙනෙක් පවිත්‍ර කරනු ලැබ
ශුද්ධ කරනු ලැබ, පර්සියා ක්ෂා කරනු ලබන්නෝය; එහෙත් දුෂ්ටයෝ දුෂ්ට ලෙස ක්‍රියා

කරන් නෝය; දු ඡ් ටයන් ගෙන් කි සි වෙකු ටන් නේ රු මි නොයන් නේ ය; නමු ප්‍ර ඥාවන් තයෝතේ රු මි ගන් නෝය."

දිනපතා පූජාව ඉවත් කරනු ලබන කාලයෙහි සිටත්, විනාශය ඇති කරන පිළිකුල පිහිටුවනු ලබන කාලයෙහි සිටත්, දින එක්දහස් දෙසිය අනුවක් වන්නේය.

දහස් තුන්සිය පහත් තිස් පහ දින දක්වා බලා සිට පැමිණෙන තැනැත්තා භාග්‍යවන්තය.

එහෙත් දිනවල අවසානය දක්වා ඔබ ඔබගේ මාර්ගයෙන් යන්න. මක්නිසාද ඔබ විශ්‍රාම ලබන්නෙහිය, දිනවල අවසානයේ ඔබගේ කොටසෙහි නැඟී සිටිනෙහිය. දානියෙල් 10:1-18; 12:4-13.